

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în mă-care zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectari.

Abonamentul pentru Brașov

Administrațiunea, piața mare,
Târgul Izului Nr. 20 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu două în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. n.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 132.

Brașov, Mercuri, 14 (26) Iunie

1895.

Ciangăii din Moldova.

În timpul din urmă atât presa maghiară, cât și scriitorii și literații unguri, s'au ocupat la diferite ocaziuni cu sôrtea așa numiților „Csángo-magyarok“ risipiți prin părțile Moldovei.

În materia acesta a publicat și foia kossuthistă „Egyetértés“ dela 23 Iunie un articol, ce are pretenția de-a spune adevărul în cauză și se crede a fi în drept, să dea un plan de mântuire a „fraților“ de sub regimul „apăsător“ și „romanisator“ de dincolo.

Organul kossuthist începe prin a spune, că „Maghiarii“ din Moldova portă luptă grea pentru a-și susține maghiarismul. Ei au resistat cât au putut, acum însă trebuie să sucumbe sub greutatea sarcinelor, ce le impune o luptă desperată de rassă, purtată contra tendințelor de-a fi desmoșteniți de sentimentul național și de conștiința etnică. În Moldova — dice „Egyetértés“ — sunt 400(??) de comune, în cari locuiesc Maghiarii, și dintre acestea în 200 ei trăesc în masse preponderante. Ei au cauză adevărată de a-se plânge, de-orece „sentimentele naționale nu le sunt respectate de către autoritățile române și sunt siliți a suferi tot felul de brutalități ale opresiunii“.

După-ce pretinde a arăta, cum, în urma tratamentului „barbar“, ei și-au pierdut limba, fiind romanisati, și după-ce spune, că societatea maghiară din Ungaria nu se interesează de această stirpe arpadiană, foia kossuthistă dice, că acești „Maghiari“ sunt mai toți romano-catolici, n'au însă comunitățile lor bisericesci, nu cunosc preoți maghiari, de-orece propaganda fide li-a trimis din timpuri vechi tot numai preoți italieni, cari „nu numai, că nu se simt atrași de limba și naționalitatea credincioșilor lor, ci dimpotrivă ei mai ales oblesc căile pentru interesele romanisării și apasă înclinațiunile maghiare“. Și apoi, ce e și mai „trist“: „până acum nici din partea guvernelor maghiare, nici din partea clerului înalt catolic maghiar, nu s'au făcut încercări, ca propaganda fide din Roma să nu mai trimită în misiune preoți italieni, ci maghiari“.

Ne spune apoi „Egyetértés“, că „Societatea regnicolară maghiară“, ce s'a înființat de curând în Budapesta, a făcut în privința acesta pași la Curia romană, de unde a primit lămurirea, că „dacă clerul maghiar catolic s'ar adresa în mod tacticos către St. Scaun, acesta n'ar pune piedeci planului, de a-se trimite în misiune preoți maghiari, mai ales, că acesta ar armoniza și cu interesele catolicismului, știut fiind cum prin preoții italieni Maghiarii din Moldova se romanisază mai întâiu, apoi trec în sinul bisericeii greco-orientale“.

După-ce descopere acest plan, foia ungurescă provacă pe primatele din Strigoni și întrăgă preoțimea catolică înaltă maghiară, să folosescă momentul și să-și pună în cumpănă

totă autoritatea în interesul susținerii elementului maghiar din România. Cei dela „Egyetértés“ cred, că s'ar afla destui preoți catolici maghiari, cari ar trece bucuros Carpații, ca apoi să scape de totala „contopire“ elementul maghiar. Face derapel la acest cler, să pună totă grija și ostenețea pentru salvarea „sângelui maghiar“ din străinătate.

Acesta e în resumat cuprinsul articolului din cestiune.

Nu este nici decum chiamarea noastră, de a apăra ori justifica faptele și procederea autorităților statului român față cu supușii săi Ciangăii, ca astfel să svânturăm invinițiile lipsite de ori-ce temeiuri ale foiei unguresci. Și am fi trecut pôte chiar cu vederea peste scrisesele lui „Egyetértés“, dacă ele n'ar cuprinde nisce revelațiuni importante pentru frații noștri de peste Munți, și dacă nu s'ar face și o espresă provocare la Roma și la clerul catolic maghiar din Ungaria, îndemnându-l la un amestec, în vederea unui pericol închipuit.

Cestiunea însă fiind de actualitate, ținem de necesar a ne ocupa, așa mai în trecet, cu partea ei istorică și a face și câte-va observări imparțiale.

Așa numiții „Csángo-magyarok“ din România, nu sunt alt ceva, decât nisce Sécui catolici, cari au fugit odinioară din Transilvania în Moldova înflorați de tirănia boerilor unguri ardeleni și de frica de a-i face Calvinii cu sila. Ei sunt stabiliți în comune, începând dela Bacău, pe sub munți, până la Prut spre Basarabia. Numărul lor pôte să fiă adică cam de 40—50.000, și nici decât nu locuiesc în masse și în proporțiuni numerice atât de considerabile, cum crede a se „Egyetértés“.

Până pe la anii 1840 Ungurii de dincoace nici nu visau de existența „fraților“ lor de dincolo, cu atât mai puțin putea fi vorba despre „Maghiari“ seu „Sécui“ în alte părți ale României. Nisce archeologii unguri însă, cari au luat câmpii și delurile pentru a căuta lăgănul Maghiarilor în Asia mică — cum îl caută adică Zichy — trecând peste Bucovina prin Moldova spre Prut, au dat de nisce colonii compuse din așa numiți „csángo“.

Mai târziu publiciști unguri provocară—cum face acum „Egyetértés“ — episcopatul romano-catolic maghiar, să se întreprună la Papa în favoarea acelor „frați“ și să le dea parochii maghiari. Scaunul Romei însă nu s'a abătut dela usul observat, și a continuat a trimite în misiune tot preoți italieni. Ast-fel Ciangăii din Moldova stau și adică sub episcopi latinii, au mai numai parochii italieni, și abia dincoace de Milcov sunt câții-va călugări franciscani bulgăresci, seu mai bine dis o amestecătură de maghiaro-Sécui, Nemți și ici cole câte-un Român.

Nu se pôte nega, că mulți dintre ei și pierdut limba, însă nu și-au pierdut-o prin asuprirea și forța de care vorbește „Egyetértés“, căci

atâta amar de timp elementul român nici grijă n'avea de Ciangăii kossuthistilor, li-a dat bună pace, nă i-a atins în limba și obiceiurile lor. Er dacă totuși s'a întemplat să-și piardă idiomul, acesta nu este decât urmarea firăscă a trândăviei, lenei și nesciinței lor, mai conti- buind și catolicismul.

Că Ciangăii din Moldova n'au putut să-și piardă limba în urma asupririlor, apare și din următoarea împrejurare. Ori și cine scie, că Armenii rămași în Moldova sunt și astăzi Armeni cu legea și naționalitatea. Dacă elementul român ar fi esercitat asuprirea, atunci trebuia să se fi prăpădit și Armenii.

Acăsta însă nu s'a întemplat și nici nu se întemplă, ca bună oră în Ungaria și Transilvania. Său dără este cine-va, care să nu scie, că toți Armenii și Bulgarii trecuți în Transilvania, au fost mai întâiu catolici, apoi maghiarisați sub regimul legilor asupritore!

Ciangăii din România însă n'au fost nici nu sunt constrinși a trece la religia greco-răsăritenă, ca pe calea acăsta să-i contopescă naționalicesce. România n'are și n'a avut legi sugrumătoare de legea și limba altor naționalități, cum sunt de pildă legile unguresci dinainte și după 1832; nici nu vei găsi în România urme de „natio tolerata“, cum găsesci în Transilvania la tot pașul. În Transilvania drepturile politice până la 1848 erau grozav de limitate, în cele mai multe casuri cassate de regi și diete. Răsfoiască onorabili dela „Egyetértés“ paginile istoriei și faci nițică asemănare între stările din Ungaria și Transilvania și între cele din „Valahia“, cum le place lor a numi Țera românească, și vor vedé, că neasemănat mai bine li-au mers Ciangăilor din Moldova, decât confesiunilor române din patriă. Cine nu-și aduce aminte de maxima afurisită: „*extirpatio radicibus populi valahici*“, când confesiunea greco-orientală era călcată în picioré; când învătarea fiilor ei la școle era oprită; când carierele de neguțători și meseriași erau închise pentru Români; când nobilimea română, supusă bisericesce superintendentului reformat, er mai târziu episcopilor catolici, s'a maghiarisat; când preoții greco-răsăriteni erau prinși, bătuti și aruncați în temniți pentru totă nimica și când nici unui Țeran nobil nu i-se permitea să-și însușescă proprietate de pământ, pentru-că era oprit prin lege.

Ne vor dice însă contrarii noștri, că așa erau vremurile atunci. Da, așa erau, și adică nu-i cu mult mai bine pentru nemaghiari în multe privințe.

N'au drept prin urmare omenii dela presa maghiară a ridica în lume invinierea, că elementul și autoritățile române din regatul vecin suprimă viața națională a Ciangăilor, căci chiar de ar voi s'o facă, ei n'ar avé nici un interes să se folosescă de arma opresiunii, din simplul motiv, că Ciangăii pentru cari

se vaeră „Egyetértés“ abia decât vor să mai țină la limba și naționalitatea lor. Ei, cum am dis, nu din cauza asuprirei, ci din cauza propriei lor trândăvii și nesciințe și-au pierdut mare parte limba, datinele etc. căci, de, — se simt bine, foarte bine sub regimul de adică român și n'au cauză de a-se plânge de-o tractare neumană.

Statul român n'are nevoie de intervenirea nimenui pentru cetățenii săi. Acolo drepturile și libertățile se impart cu măsură egală, căci România este țera libertăților pentru ori-care cetățen, fără deosebire de religie și limbă; ea dă scut și hrană chiar și veneticilor, cari atât de mult abuséză de ospitalitatea ei.

De încheiere mai observăm, că este o batjocură și rușine pentru Transilvania și Ungaria, că din aceste țeri emigréză cu sutele și miile în România cea defaimată de șovinisti unguri, pe când de-acolo nu se strămută mai nimeni cu locuința aici. Acăsta e dovada cea mai strălucită, că luată în înțeles juridic „barbaria“ — de care ne vorbește „Egyetértés“ — cu privire la purtarea autorităților române față de Ciangăii din Moldova — este cu mult mai mare dincoace, decât dincolo de Carpați, unde de altcum nici nu esistă.

Afacerea maturisanților din Blașiu, întră, precum ni se anunță din Blașiu*) într'un stadiu și mai acut. În 12 l. c. a sosit un răspuns telegrafic al ministrului Wlassics la adresa de protestare a Consistorului. Ministrul își susține dispozițiunea volnică ordonând, ca **esamenul de maturitate la gimnasiu să se facă numai după ce se va fi terminat investigația ordonată.** Privitor la investigația pusă în vedere de ministrul Wlassics, a sosit alaltăeri din Clușiu avisul dat de directorul suprem, prin care se face cunoscut direcțiunei gimnasiale, că la cercetarea acăsta va asista, pe lângă procurorul Csiki din Alba-Iulia, și **corpul profesoral din Clușiu.**

Correspondentul nostru adaugă, că acăsta procedere de ne mai pomenit abus și ingerință ilegală, a produs o legitimă indignare.

CRONICA POLITICĂ.

— 13 (25) Iunie.

O telegramă din Sofia aduce vestea, că generalul român Lahovary, șeful statului major român, a sosit în Plevna însoțit de 22 ofțeri români. Autoritățile civile și militare au făcut o primire cât se pôte de amicală oșpeților din București.

Referitor la situația din Austria se anunță următoarele din Viena: Parlamentul a fost amănat până adică, Marți. Conservativii au ținut Sâmbătă seara o adunare, unde fostului ministru Falkenhayn și contelui Hohenwart li-s'au făcut mari ovaițiuni. Partida a enunțat, că va sprigini actualul guvern provisor în problema, de-a duce la sfârșit afacerile curente, mai ales votarea

*) Școirea am primit-o ieri după încheierea foii. — Red.

budgetului. Foile partidei însă dic, că în actualul ministru președinte nu se poate pune atâta încredere, ca în Windischgrätz, și în nici unul din membri noului guvern nu află înlocuite persoanele și politiciile din cabinetul dimisionat, cari au reprezentat principiile conservative. — Din Praga se anunță, că încetarea stărei excepționale este în ajun. Pertractările de compromis între partida Cehilor-tineri și a Cehilor-bătrâni s'au început deja.

Din Viena se telegrafiază, că în cercurile parlamentare s'a lăsat scirea despre retragerea lui Plener dela conducerea partidei germane unite, în fruntea căreia a stat 15 ani. Se dice, că el se va retrage de tot din politică.

Alaltăieri au apărut, în formă de documente, acusele lui Cavalotti contra lui Crispi, pe cari li-a publicat într'un supliment al ziarului „Don Chisciotte”. Pe două côle întregi, Cavalotti spune multe faze din viața lui Crispi, acuzându-l, că a comis crime mari și sprijinindu-și aserțiunile prin documente. Intre altele Cavalotti dice, că a primit dela Reinach 50,000 franci pentru o decorație numai. Acesta s'a întâmplat în Martie 1891. Se scie, că Reinach a cerut decorația pentru Cornel Herz. Apoi spune, cum Crispi s'a dus într'o dî la Ratazzi Urbanino, ministrul casei regesoii, și i-a spus, că se pun mari greutăți contra decorării lui Herz, el însă i-ar da bucuos 60,000 fr., decât ar regula afacerea. Dîcînd acestea Crispi scîse un cek de 60,000 fr. Ratazzi sări sus și dîse: — „Lasă-mă 'n pace. Ce vor dice acuși Francesii, când vor scii, că la noi se capătă decorații pe bani”. — „Nu-mi da lecțiuni” dîse Crispi iritat. — „Nu-ți dau lecțiuni, decât îți spun, că d-ta primejduesci onorea regelui și a țării. Dă 'ncôce documentele referitoare la decorație”. — „Nici-odată!” strigă Crispi. Apoi cei doi miniștri se despărțiră. În consecență, Cavalotti dice, că Crispi voia să dea cei 60,000 franci spitalului Maurits, ca să câștige ast-fel decorația, însă regele a refuzat. Acesta este numai una dintre gravele acuse, ce Cavalotti le aduce contra actualului ministru-președinte italian Crispi.

Crisă ministerială în Anglia.

Anul acesta este al criselor ministeriale. Cad miniștri ca snopii, căci bag' s'ema așa este obiceiul constituțional, să cadă, când în parlamente nu întrunesc majoritatea de voturi în cutare cestiune dela ordinea țilei.

Cea mai prîspătă crisă ministerială a izbucnit în Anglia, cel mai constituțional și parlamentar stat din întregă Europa. Scirile mai nouă ne spun, că cabinetul-Rosebery și-a dat dimisia Duminecă.

Guvernul-Rosebery a pîșit în urma lui Gladstone, moștenind dela acesta o sumă de cestiuni delicate: cestiunea Irlandesilor, (Home-rule), reforma camerei lorșilor prin ștergerea drepturilor ereditare ale acestora ș. a. Este scit, că lordii englesi au combătut desfacerea uniunii irlandese, ér liberalii amenințau în schimb cu disolvarea camerei lorșilor.

Așa d'era cestiunea-irlandesă în Anglia s'embnă încât-va cu politica bisericească din Ungaria, într'u cât adevă între cele două camere legislative s'au produs conflicte serioase și în Ungaria și în Anglia. Mai s'embnă stările dela noi cu cele din Anglia și în ceea ce privesc sdruncinarea raporturilor de partide. O fracțiune a partidei liberale din Anglia s'a aliat cu conservativii, ér altă fracțiune, mai numărîșă și în frunte cu Gladstone, a dat mâna cu radicalii și cu Irlandesii. Și precum Tisza, așa și Gladstone s'a retras dela conducerea afacerilor, lăsând executarea politiceii sale urmașilor și aderenților săi. Învețaceii însă par a fi mai slabi, ca măestrul, și nici Rosebery nu pôte duce la sfîrșit programul lui Gladstone.

Se vorbesce de mult despre disolvarea parlamentului engles și despre nouă alegeri pentr'o cameră, care să voteze Home-rule, să casseze privilegiile lorșilor și să

separeze biserica de cătră stat, reformă urgită de radicali. Până acum însă nu lua nime în serios aceste vești, și cu atât mai puțin lumea se aștepta la o crisă ministerială.

Scirea despre retragerea cabinetului-Rosebery a surprins deoi fôrte mult cercurile politice. Forma în care acestui guvern 'i s'a dat vot de neîncredere, este fôrte ridicolă. Deputatul Brodick a propus, ca din plata ministrului de răsboiu să se substragă 1000 fl., și propunerea acesta s'a primit cu 132, contra 125 voturi. Guvernul a cădut așa-d'era c'o minoritate de 7 voturi, fapt, pentru care nu numai ministrul de răsboiu Campbell, ci întreg cabinetul a dimisionat.

Acum lumea își sfarmă capul cu întrebarea, că cine va urma la guvern? D'ecă Rosebery se duce, liberalii n'au alt conducător probat, ca el, care să pôtă forma un guvern dintr'o partidă cădută. Conducerea afacerilor Angliei ar lua-o bucuos în mâna lor conservatorii în frunte cu Salisbury, d'ér ei n'au majoritate în parlament, și prin urmare ar fi și ei avisați la disolvarea camerei, ca făcîndu-se nouă alegeri, să încerce a câștiga o majoritate.

La tot cazul, se crede, că va trebui să urmeze această disolvare, și din nouăle alegeri să se formeze o partidă cu majoritate, din care apoi să se numescă un guvern.

Turburări în Macedonia.

Eri am semnalat pe scurt, că în Macedonia au izbucnit turburări, cari au avut consecințe sângerose între resculați și militia turcescă.

Pentru lămurirea cestiunei, dăm ađi următoarele esplicări:

Pôrta a trimis țilele trecute o notă Bulgariei în afacerea agitațiunilor din Macedonia. Documentul acesta îmănat guvernului bulgar de cătră comisarul Nebil-bey, se ocupă cu organizația și programul comitetului macedonén din Bulgaria, arată tendințele lui revoluționare și pretinde să fiă disolvat. Intre altele nota acesta amintesc, că în Macedonia au fost deținuti patru emisari, trimiși acolo din Bulgaria.

Din Sofia se respunse la aceste învinuiri, că nu este lucru dovedit, decât acești patru ómeni sunt trimiși din Bulgaria, nici nu se scie decât ei sunt emisari politici, ori bandiți ordinari. Despre comitetul macedonén din Bulgaria se dice, că în înțelesul dispozițiunilor legale bulgare asupra dreptului de asociare și adunări, nu se pot face pași contra acestui comitet, câtă vreme el se mișcă între marginile prescise de lege. Prin urmare guvernul bulgar respinge pretențiunea Pôrtei, de a disolva comitetul macedonén.

Intr'acestea „Agenția Balcanică” comunică scirea telegrafică, ce am reproduc' și noi ieri, referitor la atacurile sângerose dintre soldații otomani și resculații din trei comuue ale Macedoniei. Mai adaugem, că după „Pravo”, organul comitetului macedonén, o altă c'etă de resculați a măcelărit, într'un atac, o companiă întregă de soldați turcesci.

Tot această f'oiă atrage atențiunea asupra articolului „Deschide-v'ți ochii” publicat în „Svoboda”, ziarul lui Stambulov, care în cestiunea reformelor macedonene impută guvernului bulgar neactivitate și dice între altele: „D'ecă guvernul lasă să trecă momentul favorabil, atunci poporul bulgar îl va bate cu pietri, ér urmările le va purta princoipele.”

De altfel „Pravo”, organul comitetului macedonén, publică un articol — dice o telegramă, ce i-se trimite din Sofia lui „Bud. Hirlap” — în care atacă vehement pe Turcia și provocă pe Macedoneni, să se răscole contra Turciei.

Tot mai mult se incurcă așa d'era lucrurile în Orient, și cine scie, decât scințtea mică nu va produce un foc mare europén.

SCIRILE ȚILEI.

— 13 (25) Iunie.

Monarchul la Huedin. Maiestatea Sa, cu ocaziunea manevrelor de toamnă, va veni la Huedin în dimineța țilei de 22 Septemvru n., va fi încuartirat în casele deputatului distal Barsay Domokos și va petrece acolo până în s'era țilei de 26 Septemvru, când va pleca din Huedin.

Episcop catolic, cărui nu-i place vulturul cu două capete, adevă emblema austriacă, este de sigur episcopul Császka. Pe biserica catolică din Zombor se afla un vultur cu două capete, care scotea ochii șovinistilor. Orașul a făcut, ca vulturul să fiă depărtat, ceea ce a luat spre scință și Császka și în bucuria lui a trimis credincioșilor săi din Zombor coróna maghiară, pe care acestia au pus'o în locul vulturului austriac, ce, după „Hazánk”, deoi de ani își usurpase dreptul de-a sta în fruntea bisericeii.

Gimnasiul minorților din Șimleul Silvaniei, după cum asigură „Aradi Közönlöny”, va fi definitiv îndestrat din partea ministrului de culte Wlassics cu dreptul de publicitate. Acastă distincțiune, dice numita f'oiă, li-se dă minorților pe basa activității dezvoltate de ei în interesul maghiarizării. — Va să d'ică pot să ese din acel gimnasiu cei mai mari măgarî, numai Maghiari să fiă. Acuesta e principala calificăție pe care o ia Wlassics în considerația.

Spitale în comuue. În ministeriul unguresc de interne se speră, că cu timpul se vor puté înființa spitale mai mici în toate comuuele. Din cauza acesta, ministrul de interne va înființa pentru espoziția milenară un spital de model, care va costa în total 6000 fl. și care va avé să servescă ca model pentru spitalele, ce se proiectează a se înființa prin comuue.

Atelierul industrial din Simeria, unde se prepară băeți pentru a deveni muncitori la fabrici, ori conducătorii unor asemenea muncitori, este cercetat în prezent de 28 elevi, dintre cari 15 sunt Săcui, ér 13 fii de coloniști din Simeria. Va să d'ică numai copiii maghiari, ori maghiarizați au fost primiți anul acesta în atelier. Ei sunt instruați în făruri și lăcătușerie, dându-li-se și ore-cari cunoscințe teoretice.

Flotă englesă în Asia mică. Din Constantinopol se telegrafiază, că flota englesă care s'a concentrat în golful Alexandrette, a plecat de-acolo la 23 l. c. și în calea sa va atinge mai multe porturi din Asia-mică până la marea Egeică.

Doritorilor de-a deveni funcționari de poste și telegraf li-se face cunoscut, că direcțiunea de poste și telegraf din Clușiu publică concurs pentru 108 posturi de practicantî. Concurenții au să fiă absolvenți de școlele medii, ori alte institute cu același rang, avînd testimoniu de maturitate, să fiă trecuți de 19 ani și să aibă calitatea de cetățeni ungari. Petițiunile, scrise de mâna propriă și provădute cu atestat de botez, medical, de moralitate și școlar, au să se înainteze până la 31 Iulie n. c. a celor direcțiuni postale, unde respectivii ar dori să se capete aplicația, anume: Budapesta, Cașovia, Clușiu, Oradea-mare, Timișóra, etc. Candidații primiți vor avé o diurnă de 1 fl. și, la provocarea direcțiunei, sunt datorî până la 1 Septemvru n. c., ori chiar și imediat, a ocupa postul la care vor fi numiți. Informațiunile mai de-aprîpe se pot lua dela d-l director de poste și telegraf din loc.

Petrecere de v'éră se va arangia în comuna Vasas-Sântiána în favorul bisericeii gr. cat. de acolo la 14 Iulie n. c., în localitatea parochială sub scut. Prețul intrării: de persoană 1 fl., în familiă 3 fl. Inceputul la 4 ore p. m. Pentru comitet: Auxentiu Mureșan președinte, Ión Godolean cassariu, Nic. Kabdebó secretar, Nic. Tinc controlor. Suprasolvirile se vor ohita în diare. Vic-

tualele rămân în provederea stimatelor familii. Despre ospătar se va îngriji comitetul.

Tergul de ț'éră din Lăpușul unguresc, în com. S.-Doboca, ce după obiceiul avea să se țină în 5-6 Iulie st. n., anul acesta se va ținé, excepțional, în 8-9 Iulie st. n.

Dela Kiel.

Étă documentul, pe care cancelarul imperiului l'a pus în piatra fundamentală din urmă a canalului:

„Opera, la care bunicul nostru împ'ratul Wilhelm I., în numele imperiului, a depus p'etra fundamentală în 3 Iunie 1887, nemijlocitul împ'reunător al mărilor germane stă gata înaintea noastră. Acuesta elocuentă dovadă a diligenței patriotice și activității germane, s'a produs pe lângă participarea plină de bucuriă și de speranță a tuturor membrilor imperiului, sub v'edita ocrotire a ceriului, a cărui grația a scutit patria de conturbarea păceii pe întregă durata zidirei. D'ecă ađi cu deplină mulțumire putem vedé, că am ajuns mai aprîpe de împlinirea acelor speranțe, pe cari imperiul legatu-le-a de drumul pe apă construit între Marea nordică și cea ostică spre scopurile flotei comerciale și spre cele ale flotei de răsboiu, — ne servece spre mare bucuriă, că încungiurați de splendidul cerc al înalților noștri aliați, în prezența reprezentanților poporului și în binev'eduta prezență a trimișilor acelor puteri prîstinoșe, ale căror escadre putem să le salutăm în primul și cu ospitalitate deschisul nostru port strategic, — putem să predăm circulațiunei acest drum de apă. În toamai pecum considerăm de cea mai prevalență datorință a chiămării noastre împ'ratesci, ca prin susținerea păceii să asigurăm triburilor germane succesele realizate pe terenul bunăstării naționale, a libertății și moralității, tot în același mod nisum într'acolo, ca în marea concurență, să creăm drum liber muncii patriotice și în chiămarea sa să o ap'ram de primejdii. D'ér canalul acesta nu servece numai spre binele comericiului, navigațiunei și puterii armate a patriei. Când deschidem canalul pentru frecuența universală, punem la dispozițiunea tuturor națiunilor, cari se ocupă cu marina, toate avantajile împ'reunate cu folosirea canalului. Fiă acest canal opera păceii, și în lupta națiunilor dezvoltată pentru bunurile păceii, facă acest canal în toate timpurile cele mai bune servicii! Tot-odată dorim să ridicăm aci monument pentru deschiderea unei nouă căi de comunicațiune, prin care voim să ne achităm de o parte a recunoștinței, cu care poporul german datoresce marelui său împ'rat, care înainte de asta cu 25 ani a unit triburile germane și în înțelepă sa prevedere a făcut începutul acum terminatei opere. Abundanta binecuv'entare, care a însoțit guvernarea neuitatului împ'rat, planeze asupra acestei opere!”

Din Bucovina.

„Lovesce păstorul și se vor împraștia oile”. Zech. 13,7.

Așa a d'is ore când profetul Zachariă relativ la Christos și din acest punct de privire se vede că plecă și corespondența „Tribunei” din N-rul 117 dela 25 Maiu 1895. În corespondența acesta, corespondentul se apucă de actualul administrator, voinđ a l discredita în fața archidiecesei. Nu sunt ap'ărătorul administratorului, numai una i-aș dice, că voinđ să inghită mult de-o dată, a s'eficit'o.

Și étă de ce: Corespondentul spune cum stau lucrurile în archidieceasă, arată, că totă pricina cauzei este trifoliul, cum numesce el pe clică. Până aicea nimenea nu-i pôte nimic obiecta, ba sute de suflete îi doresc sănătate, că are curagiu de-a combate r'ul, ce s'a înrădăoinat, luând pe clică cu „Călătorescu” din două părți la bătaia cu scop, d'ora s'ar pocăi. Érá de ore-ce de pocăit nu-i vorba, căci lupul își schimbă numai p'urul, d'ér năravul ba, se vede că se luptă într'u acolo, de-a sparge clică, și acesta este dorirea întregii archidiecese,

care eșteptă numai ziua, când se se stringă și se cêră, dela administrator și guvern, *desridicarea iobăgiei pe terenul bisericesc.*

Acastă idee o manifestăză corespondența „Tribunei“ subscrisă de câtră „Un preot ortodox“, și tot acastă idee o exprimă și „Călătoreșcu“. Este însă între dênșii o divergență și acêsta este, că corespondentul „Tribunei“ nu știu din carî motive se apucă de cuvintele administratorului Arcadie, ce le-a vorbit cu ocaziunea când clerul din protopresviteria Cernăuțului i-a gratulat și *i-a dorit și lu mai marc.* Acêsta n'a fost cu mare, căci administratorul Arcadie din prea mare modestiă a spus: „recunosc, că nu pot fi egal cu Silvestru“. Acêsta o spune fiă-care succesor, fiă la împărătiă, fiă la episcopiă, și se face din pietate câtră cel repausat și din modestia succesorului. Așa-i de când există lumea și tot așa a făcut și Arcadie în modestia sa prea cunoscută.

Acêsta o știe fiă-care bucovinén, că Arcadie nu-i omul care se luptă pentru domniă, d'er deore-ce e la rënd, nu i-se pôte obiecta, decă a vorbit nesumeș și modest după cuvintele apostolului Paul, care arată, cum trebuie să fiă episcopul: „un noviceu, ca nu îngâmându-se, să cadă în cursa diavolului“ I. Timot. 3,6.

Aceste cred, că sunt destul de-a arăta, că decă corespondența s'a lărgit din cauze nepricepute prea departe, prin acêsta se zădărnicesce totă acțiunea. Când dai în drepta și 'n stânga și nimic nu-i bun pe acest pământ, se pôte ôre, ca și scriitorul lor să nu fiă preocupat s'eu pôte influințat? Decă clia nu-i bună, ce-i lucru constat și chiar unii dintr'ensă dic c'au făcut prea multe hatăruri, atunci nu rezultă, că și administratorul nu-i bun numai din simpla cauză, c'a vorbit din modestiă și nu din îngâmfare. De-acêsta opiniune sunt toți, și cred, că și corespondentul „Tribunei“ le-a recunoscut și-și va da silința în viitor a lucra după interesul general și nu după cel propriu, căci numai așa va fi bine venit și slăvit.

Avem multe alte, cari ne mănâncă, êr de ne vom desbina, nimic nu se va scoposi și clia tot clică va fi. Să ne unim, să nu pierdem terenul ce cu multe sudori l'am câștigat, căci diavolul pândesce ca un leu, pe cine s'î inghită.

Călătoreșcu.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Seliște, 23 Iunie 1895.

Stim. D le Redactor! Corespondentul „Tribunei“ a trimis din Cut un raport detaliat și corespunzător adevărului despre decurgerea adunării generale din êst an a despărțământului din Seliște al „Asociațiunii transilvane“. Onor. redacțiă a amintitului d'iar a ajuns însă în perplexitate, fiind vorba să laude meritele unei persoane, care nu e uneltă ôrbă a ei, însă neputând refusa publicarea — raportorul e cumnat cu o persoană conducătoare de-acolo — a șters, ce nu i-a convenit, și nu a amintit nici o singură dată numele actualului președinte al acestui despărțământ, d-l Dr. Liviu de Lemeni, d'ora cu scopul, ca cei ce nu cunosc împrejurările de pe aci, să credă, că încă tot d-l protopop Dr. N. Maier e harnicul președinte, căruia în decurs de 3 ani nu i-a succes — „pe lângă totă buna-voință“ (în calitate de președinte) nici măcar să constituie comitetul (vorbele d-sale rostite cu ocaziunea adunării generale din anul trecut), cu tôte că de astădată prin *absența d-sale* a documentat, că n'a voit, ca despărțământul să progreseze.

De, decă ar fi conducerea centrului în n'ăna „Tribunei“, ca să pôtă face și aci politică de clică, sigur ar fi comandat pe toți preoții și dascălii din protopopiat să se prezinte și facă membri, d'era de astădată *au absentat toți* (câte-va excepțiuni.)

Un domn membru dela redacțiunea „Tribunei“ ulterior a mai aflat de necesar să scrie corespondentului din Cut, că ce are să însemne astfel de raport, prin care laudă pe un „retribunist?“ Au d'ora s'a aruncat în brațele lor? etc. etc.

Astfel de spirit pare că domnesce de present în redacțiunea „Tribunei“.

U.

Apel*

câtră foștii membri ai societăței academice „România Jună“.

Adresăm rugarea câtră toți foștii domni membri ai societăței academice social literare „România Jună“, să bine-voacă a ne trimite cât mai curând adresele D-lor, pentru de a-i pute informa despre tôte dispozițiunile, ce le-am luat și le vom lua pentru sôrbarea iubileului de 25 de ani ai existenței sale.

Adresa: Viena IX/2 Lazarett gasse Nr. 26.

Pentru comitet.

Stud. tech.	Stud. med.
T. Popovici,	A. Fodor-Crețulescu,
secretar.	președinte.

SCRIRI ULTIME.

Budapesta, 24 Iunie. După cum este informat „Magyarország“, comisiunea, care pregătise lucrările conferenței interparlamentare din Bruxela, a primit propunerea grupului român de *a-se pune la ordinea zilei cestiunea română.*

Belgrad, 27 Iunie. Sciri sosite aici din Macedonia, Albania și Serbia-vechiă asigură, că de fapt *poporațiunea s'a răscolat pe întregă linia contra autorităților turcesci, mai ales contra miliției.* Răscolății sunt armați cu iatagane și proclamă de independentă Macedonia și țerile surori.

Guvernul sêrbesc a trimis la frontiera turcescă corpul de armată din Niș.

Roma, 24 Iunie. „Corriere dela Sera“ primesce din Marsilia scirea, că în Guide Reab, unde lucreză mai multe sute de muncitori italieni, s'au produs d'ilele trecute atacuri sângerose între ei și între muncitorii franceși. A trebuit să întrevină miliția, ca să facă ordine.

Londra, 24 Iunie. Se crede, ca sigur, că lordul Salisbury va fi însărcinat cu formarea noului ministeriu. Salisbury a conferit cu șefii unioniștilor și conservativilor.

O nôpte cu Frederic cel mare. D-l Adolf Menezel, nestorul pictorilor germani, celebrăză în acest an a 80 aniversare a neșterii sale, în deplină sănătate. Academia va oferi acestui mare om titlul, special creat, de president onorar, d'er mult mai mare este onôrea, pe care Imperatul Wilhelm a preparat-o pentru el. Ideia monarhului este așa de originală, în cât nu mai un iubitor de artă, ca el, a putut să o aibă. Unul dintre tablourile renumite ale d-lui Menezel este *Concertul de flaut la Sans-Souci* (palatul lui Frederic cel mare), care se află în Berlin în museul național. Când era să facă acest tablou, artistul a cerut maresalului Curței de pe acele vremuri, să-i permită a vedé istoricul salonului de musică luminat, d'er a fost refuzat. Imperatul însă a avut ideia de a onora pe pictor, făcându-l să vadă nu numai aceea cameră luminată, d'er să vadă în ea și societatea curței în costumele din timpul marelui rege. Nôptea trecu, Sans-Souci presenta un aspect strălucit. În fața castelului o trupă din garda giganților era așezată. În sala de intrare se afla un adjutant al lui Frederic cel mare, în uniformă de cuirasier, pentru a primi pe invitați; era chiar imperatul așa de bine deghisat, încât, deși era lumină ca ziua, mulți din cei cari veneau, chiar vând dedeau mâna, nu 'l recunoscău d'odată.

Intr'acost timp salonul de musică se umplu. Invitații se grupară în giurul împărătesei, care era, ca și cei-lalți, în costum, cu pêrul pudrat și cu pălărie cu trei colțuri. Un quartet din musicanții curței, cu broderii și peruci, se așezase în giurul marelui piano și un cântător cu flautul sta în capul bandei musicale a lui Frederic cel mare. Intréga adunare era grupată tocmăi

*) N. B. Tôte foile române sunt rugate a publica acest apel.

ca în cunoscutul tablou al lui Menezel. Când apăru profesorul Menezel, împératul, ca adjutant a lui Frederic cel mare, 'l salută cam în modul următor: I spuse, că regele a audít dela gardii săi, că d-l Menezel se află la Postdam, și că dorea să-l vadă la Sans-Souci. D-l Menezel, deși cu totul desconcertat, răspuse însă îndată: „Cred că nu mă înșel, vedénd înainte-mi pe Escelelența Sa adjutantul, general Leutulus, șeful regimentului de cuirasier, și rog pe Escelelența Votră să exprime Majestăței Sale regelui cele mai respectuose ale mele mulțumiri.“

Adjutantul-general însoți pe artist în salonul de musică, în care musicanții în acel timp începuse să cânte concertul de flaut al lui Frederic cel mare. D-l Menezel luă un scaun, și împératul se așeză alături de el. Era un tablou unic, cu un caracter încântător, cum nu se vede decât odată în viață. Frumosul apartament cu panourile sale albe, cu oglinzile și ornamentele sale delicate aurii, luminate de neobișnuită lumină a luminărilor de cêră, și plin cu cea mai înaltă societate în costumele lor esquisite; adaugă la acêsta musica din secolul trecut (între altele un quartet al prințului Luis Ferdinand a fost cântat), tôte acestea presentau o scenă de un adevér atât de mare, încât se părea, că ești dus înapoi în timpul lui Frederic cel mare.

Singurul lucru străin cu acêsta scenă era figura lui Menezel într'un simplu frac. După concert, în timpul căruia dr. Ioachim încântă pe auditori cu melodiile lui Bach, un supeu a fost servit în sala rotundă de mâncare, alusiune la celebrul „Tafelrunde“ (masa rotundă) a lui Menezel, în care maeștrul avu locul de onôre lângă împărătesa. Prin ușile de sticlă ale sălei se vedeau pe terasă grenadirii, cari făceau gardă.

DIVERSE.

Originea „Mondschein-Sonatei“ de Beethoven. Dintre tôte creațiunile lui Beethoven, „Mondschein-Sonate“, mai ales pentru originalitatea împrejurărilor mișcătoare, în care i s'a dat acest nume, merită a fi citată. Intr'o sêră, marele maeștru se plimba prin împrejurimea orașului Bonn. Ca în totdeuna, sufletul lui era departe de lumea esteriôră, el mereu avea gândirea îndreptată spre noué creațiuni, noué cap-d'opore. În plimbarea sa, trecea tocmai pe lângă o vilă mică, de unde se audea esecutând la pian un fragment din compozițiunea lui, sonata în dodiez minor. Deșteptat din visele sale, auți de odată voce dulce, care d'icea: — „Ce a-și da eu, decă a-și auți acêsta piesă esecutându-se de pe note.“ Compozitorul se opri, ascultă și auđind compozițiunea sa esecutată de o mână maestriă, se simți atras, fermecat și, mai mult fără' să 'și dea sêma, ce face, prin o putere irezistibilă urcă iute treptele, deschide ușa și intră. Un tablou frumos i-se presintă ochilor. O fată ténéră sta la pian și esecuta înainte, fără să fi fost jenată de noul venit, în care timp întrebă: — „Frate tu ești?“ Beethoven nu răspuse, decât după ce se termină piesa. El d'ise, oă e musicant și frumșeța musiciei l'a făcut să intre fără a fi anunțat. Fata, după ce termină, rugă pe noul venit să se apropie, decă este musicant, scusându-se, că nu-l pôte întempina, pentru că nu este în stare. Beethoven înaintă și avu în fața sa o privelise foarte mișcătoare. Înaintea sa sta o fată ténéră, ca de 10 ani, din al cărei obraz trist și melancolic, eșiau doi ochi mari și frumoși, d'er cari erau stinși, fără viață, morți. El nu se putu îndoi, că avea înainte-i o ôrbă. O mare și adencă milă umplu inima artistului, smulgându-i un sunet de durere, sunet, care a fost destul, ca să ajungă la auzul fin al ôrbei, care a înțeles, că acel artist, acel necunoscut, îi purta un mare și călduros interes. Ea comunică streinului că de doi ani, de când suferise de o bôlă grea, perduse vederea pentru totdeuna. Și decă mai trăia, nu o făcea, decât pentru marea dragoste, ce-o avea pentru musică, singura care o consola, care o mai ținea în viață, fără de care de mult ar fi murit de disperare. Apoi se adresă lui Beethoven, se înțelege fără a bănuși cu cine vorbesce, și-l rugă să esecute el acea piesă. Maeștrul cedă la rugămintele ôrbei și luând loc la pian, început să esecute sonata în dodiez minor, pe care ôrba o esecuta fără note, numai după auđ. Beethoven fu atât de

emoționat, încât șirôie de lacrimi început a-i curge pe obraji, și tot sentimentul dureros, care-i umplea inima și sufletul, se contopia și se reflecta în sunetele, ce le scotea cu atâta foc de simțăminte, cu atâta estas și transport în lumea necunoscută. De-odată se auđi un strigăt de o bucurie ferocită esolamând: — „Acêsta este Beethoven!“ În acel moment rațele argintii ale lunii căduse pe fața tinerei fete și Beethoven îi espică, că el a vrut să-i dea ei, care nu pôte vedé luna, frumosul tablou al lucirei de lună, prin mijlocul cântului său. Și'n adevér, că ténéra ôrbă vedea și simția pe obrazul său, prin dulcele sunete, scôse din clavier de genialul maeștru, razele lunii. Acel tablou atât de mișcător, a fost cauza pentru care Beethoven și-a numit romantica lui compozițiune „Mondschein-Sonate“.

(„Rom. Music.“)

Literatură.

Biblioteca de popularizare. (Editori: Ralian și Ignat Samitca, Craiova). I. P. Jacobsen, scriitorul, ce ne presentă editorii Bibliotecii de Popularizare în Nr. 5 al publicațiunei, este Danes și unul dintre cei mai originali autori ai literaturii nordice. Êta ce spune competentul critic G. Brandes despre Jacobsen:

„E cel mai mare colorist al proese actuale danese. Cum zugrăvesce el, n'a mai zugrăvit nimeni cu cuvinte în literatura nordică. Limba sa e saturată de culori. Stilul său e armonie de culori. Și el e cel mai sentimental, cel mai poetic original al prosei nôstre. Tot ce vede el, devine tablou deosebit! Tot ce scrie el, capătă o pecete deosebită! E original în formă până la manierism, e plin de simțire în ton până la o stare bolnăvicioasă. Totul la d'ensul e condensat, îngrămădit, fără umplutură, fără pauze. „Doué lumi“ în dece pagini. Fiă-care picătură, pe care o prinđi din izvorul vorbeii lui, e grea, tare ca picătura de elixir, s'eu de otravă, mirositoare ca o picătură de esență parfumată. În chipul lui de a spune e ceva amețitor, îmbătător. E cea mai puternică beutură de acorduri, care s'a fabricat vr'odată în prosa nordică“....

Volumul cuprinde 128 pagini și deôrece nu costă decât 30 bani, (15 cr.) ne facem plăcere a-l recomanda cetitorilor noștri, cari cu o sumă atât de neînsemnată vor face cunoscința a celor mai frumoșe romane ale acestui scriitor strein.

Volumele următoare ale „Bibliotecii de popularizare“, ce vor apare pe viitor regulat, vor cuprinde: Nr. 6 *H. de Balsac*, Novele; Nr. 7 *Alex. Swientochowski*, Din viața poporului; Nr. 8 *Guy de Maupasant*, Pe apă, costând fie-care volum numai câte 30 bani.

Memorii din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broșură elegantă, de 11 côle, format 8°. Prețul unui exemplar e: 50 cr. s'eu 1 corônă, plus 5 cr. porto poștal; pentru România și străinătate 1 franc 50 bani. Comandele se pot face la adresa: *Traian H. Pop*, publicist, Brașov (Brassó) s'eu la administrațiua „Gazetei Transilvaniei“.

Din „Biblioteca pentru toți“, a librăriei Carol Müller din Bucureși (Strada Victoriei 53), a apêrut și volumul al 8-lea, intitulat: **România, Roma, Piza și alte opere alese**, de Jules Michelet, renumitul istoric și scriitor franceș. Volumul viitor va fi: *Castelul Peleş*, schiță istorică și descriptivă, de Leo Bachelin. Volumele apărute până acum din „Biblioteca pentru toți“ sunt tôte de cea mai mare valôre și nu putem, decât să recomandăm lăptirea lor cât mai mult în popor, mai ales fiind-că și prețul e cât se pôte de moderat. Costă fiă-care broșură numai 30 bani (15 cr.), abonate de-odată 10 numere, costă 3 lei, êr 24 numere (un an) 7 lei, primind pe de-asupra gratis și franco romanul „Poveste tristă“, care singur costă 1 leu 50 bani.

In tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, vierit și pădurit, de Ioan Georgescu. O carte foarte folositoare pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vânzare la tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov, și la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Non! este titlul unei frumoase colecțiuni de scrieri diverse, de Laura Vampa. — 165 pag. Prețul 2 lei.

In tipografia arhiepiscopescă Silvestru Morariu-Andrievici din Cernăuți (Bucovina) a apărut: Carte de cetire pentru cursul de repetiție, de Nicolae Ieremievici-Dubeu, învățător la școala de aplicație a pedagogiului i. r. în Cernăuți. Cartea conține 117 bucăți de cetire alese, de diferiți scriitori buni. Prețul unui exemplar de 260 pag. format mare costă numai 80 cr., legat 1 fl.

In editura librăriei Carol Müller din Bucuresci (Calea Victoriei 53) a apărut romanul original Lume nouă și lume vechiă, de Duiliu Zamfirescu. Format estetic de 206 pag., tipar frumos. — Prețul 3 lei.

Șchițe, de I. C. Panțu. (In plasă; In Baltă; Cale grea; La Căde; La cărciuma lui Triplio.) O broșură formată mică de 112 pag. Se poate procura la librăria N. I. Ciurcu, Brașov, cu 30 cr.

Logofetului Matei, novelă de I. C. Panțu, formată mare 105 pag. Costă 40 cr.

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Iunie 1895.

Table with exchange rates for various currencies and commodities in Vienna, including gold, silver, and various types of bonds and currencies.

Cursul pieței Brașov.

Din 25 Iunie 1895.

Table with market prices for various goods in Brașov, including banknotes, silver, and other commodities.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Nr. 7074—1895.

PUBLICAȚIUNE

Comuna orașenească Brașov (în Ungaria) intenționează de a vinde per trupina venitul materialului de lemne pro 1893, până inclusive 1895 din pădurile de pe teritoriul Săcelelor, și anume:

1. In revierul Cernat „în partea de pădure „Dávid Márton-völgye“ 1067 m³ lemne de fag și 3756 m³ lemne de brad.

2. In partea de pădure, „Kiság“ (cercul Satulung) 15399 m³ lemne de fag.

3. In revierul „Zizin“, în partea de pădure „Sugó“ 1272 m³ lemne de fag, și 925 m³ lemne de brad; în partea de pădure „Tejko“ 1397 m³ lemne de fag, și 1118 m³ lemne de brad; în partea de pădure „Nagy sugó patak“ 694 m³ lemne de fag, și 1050 m³ lemne de brad.

Condițiunile de oferte și de acele contractuale se află la oficiul orașenească forestieral spre examinare în decursul orelor oficiose.

Ofertenții au de a-și așterne ofertele provădate cu timbru de 50 cr., cel mult până în 4 Iulie a. c. înainte de prânz la 12 ore la primarul orașului Brașov. In ofert are de a se aminti în cifre și litere suma ce se oferă pentru metrul cubic a lemnului de fag și de brad și tot-deodată dechierațiunea, cumcă oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor necondiționat.

Ofertele au de a conține un vadiu de 3% din suma oferată; acest vadiu se poate estinde atât asupra întregului material de lemne, cât și asupra singuraticelor părți de pădure. — Numele și locuința oferentului au de a se aminti cu acuratețe.

Deschiderea ofertelor va avé loc în 4 Iulie a. c. după prânz la 3 ore în biroul primariului.

Brașov, 8 Iunie 1895.

725,3—3

Magistratul orașenească.

AVIS!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și reînnoși ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Large table with multiple sections for train schedules: Budapest - Predeal, Ghirișă - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brașov - Zărnești, Mureș - Ludos - Bistrița, Arad - Timișoara, Cucerdea - Oșorhei - Regh.-săsesc, Careii-mari - Zelău, Sighișoara - Odorhei-săcuesc.

Nota: Orela însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnă orela de noapte.